

Kronika wydarzeń

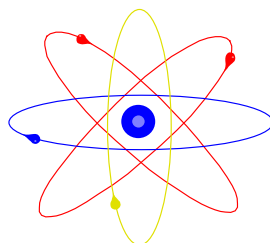
poprzedzających powstanie

**WYDZIAŁU FIZYKI I TECHNIKI JĄDROWEJ
AKADEMII GÓRNICZO-HUTNICZEJ im. STANISŁAWA
STASZICA
W KRAKOWIE**

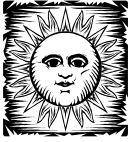
1919-1991

Opracował **BOHDAN DZIUNIKOWSKI**

Skład komputerowy Grażyna Domańska

Kraków 2001

1919-1930

Uroczyste otwarcie Akademii Górniczej w Krakowie nastąpiło w dniu **20 października 1919 r.** Uroczystość odbyła się w Auli Uniwersytetu Jagiellońskiego z udziałem Naczelnika Państwa Józefa Piłsudskiego oraz Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego prof. Jana Łukasiewicza. Gratulacje przesłał premier rządu Ignacy Paderewski. Uczelnia miała początkowo tylko Wydział Górniczy. Rektorem został mianowany prof. Stanisław Płużański (1879 -1951) absolwent Wydziału Budowy Maszyn Politechniki w Darmsztadt. Z powodu innych ważnych funkcji państwowych nie objął tego stanowiska. Obowiązki rektora Akademii Górniczej w latach 1919 - 1922 pełnił prof. **Antoni Hoborski** (1879-1940), matematyk, absolwent Uniwersytetu Jagiellońskiego, wybrany również na dziekana Wydziału Górniczego AG.

1 maja 1919 r. nominację na profesora zwyczajnego Akademii Górniczej w Krakowie otrzymał **Jan Stock**, fizyk. Jego zainteresowania naukowe dotyczyły głównie zagadnień hydrodynamiki i elektroosmozy. Był pierwszym prodziekanem, a następnie dziekanem Wydziału Górniczego Akademii Górniczej. Zorganizował w tej Uczelni

KATEDRĘ FIZYKI.

Kierował nią aż do śmierci w 1925 r.

Jan Stock (1881-1925) urodzony w Dobromilu, absolwent Uniwersytetu Jana Kazimierza we Lwowie. Od 1906 r. asystent w Zakładzie Fizyki tego Uniwersytetu. W 1908 r. otrzymuje stopień doktora nauk fizycznych. Habilituje się w 1912 r. W czasie I wojny światowej, wcielony do armii austriackiej, dostaje się do niewoli rosyjskiej. Przez trzy lata przebywa w Taszkencie. Wraca do kraju w 1918 r., przemierzając całą Rosję ogarniętą rewolucją. Po otrzymaniu nominacji na profesora Akademii Górniczej w Krakowie należy do najbardziej aktywnych organizatorów tej Uczelni. Dokonuje w Niemczech zakupów aparatury naukowej do laboratorium fizycznego. Pracuje społecznie jako kurator koła słuchaczy Akademii Górniczej. Wykłada na Uniwersytecie Jagiellońskim. Zostaje prezesem Oddziału Krakowskiego Polskiego Towarzystwa Fizycznego (PTF) założonego w 1920 r. W 1924 r. organizuje w Krakowie Zjazd Fizyków Polskich.

Uchwałą Ogólnego Zebrania Profesorów Akademii Górniczej w Krakowie w roku akad. 1922/1923 otwarto drugi na tej Uczelni, Wydział Hutniczy, na który przeniesiono Katedrę Fizyki.

Po śmierci Jana Stocka kierownictwo tej Katedry obejmuje **Mieczysław Jeżewski**. Jego działalność naukowa dotyczyła różnorodnych zagadnień fizycznych, takich jak rozpraszanie światła, właściwości dielektryczne ciał, ciekłe kryształy, fale radiowe, radio-technika, itp.

Mieczysław Jeżewski (1890-1971) urodzony w Warszawie, absolwent Uniwersytetu Jagiellońskiego. Uczestniczy jako ochotnik w wojnie z bolszewikami. W 1921 r. otrzymuje stopień doktora nauk fizycznych i stanowisko starszego asystenta na Uniwersytecie Jagiellońskim. Już w 1922 r. zostaje mianowany na stanowisko zastępcy profesora fizyki doświadczalnej. W 1924 r. habilituje się, po czym wyjeżdża do Zurychu na stypendium fundacji Rockefellera. Pracuje tam w dziedzinie optyki. W 1926 r. otrzymuje nominację na profesora nadzwyczajnego fizyki w Akademii Górniczej w Krakowie. W 1929 r. zostaje dziekanem Wydziału Hutniczego tej Uczelni, a w 1934 r. profesorem zwyczajnym. Od 1936 r. członek Polskiej Akademii Nauk Technicznych oraz Polskiej Akademii Umiejętności.

Lata 1931-1939

W 1931 r. asystentem prof. Mieczysława Jeżewskiego w Katedrze Fizyki na Wydziale Hutniczym Akademii Górniczej zostaje Marian Mięsowicz, późniejszy odkrywca anizotropii lepkości ciekłych kryształów i badacz promieniowania kosmicznego.

Marian Mięśowicz (1907-1992) urodzony we Lwowie, absolwent Uniwersytetu Jagiellońskiego. W 1936 r. wyjeżdża do Holandii, jako stypendysta Funduszu Kultury Narodowej. W czasie pobytu na Uniwersytecie w Utrechcie zaczyna interesować się fizyką jądrową. W 1938 r. habilituje się na Wydziale Hutniczym Akademii Górniczej w Krakowie. Tytuł profesora nadzwyczajnego otrzymuje w 1946 r. W tym samym roku obejmuje kierownictwo Katedry Fizyki utworzonej na Wydziale Górniczym AG. W 1948 r. zostaje profesorem zwyczajnym. W latach późniejszych kieruje Międzyresortowym Instytutem Fizyki i Techniki Jądrowej w AGH oraz Oddziałem Krakowskim Zakładu Fizyki Wysokich Energii Instytutu Badań Jądrowych. Wiceprezes Polskiej Akademii Nauk i przewodniczący jej Oddziału Krakowskiego.

W 1938 r. prof. Mieczysław Jeżewski i doc. Marian Mięśowicz wchodzi w skład Komitetu Naukowego powołanego do przeprowadzenia badań promieniowania kosmicznego w stratosferze. Okazją do tego miał się stać lot balonowy planowany przez sfery wojskowe w celu pobicia światowego rekordu wysokości. W czasie napełniania balonu wodorem, w Dolinie Chochołowskiej w Tatrach, doszło do zapalenia się tego gazu. Zachowała się jedynie aparatura pomiarowa z licznikami Geigera-Müllera zbudowana w Katedrze Fizyki AG.

W 1939 r. rektorem Akademii Górniczej zostaje wybrany **Walery Goetel** (1889-1972), od 1920 r. profesor geologii i paleontologii, twórca *sozologii* - nauki o ochronie przyrody i jej zasobów. Funkcję prorektora obejmuje prof. Mieczysław Jeżewski.

Lata 1939 - 1945

Niemcy zajmują Kraków z początkiem września 1939 r. W dniu 6 listopada następuje aresztowanie i wywiezienie do obozu w Sachsenhausen profesorów i docentów Uniwersytetu Jagiellońskiego i Akademii Górniczej (*Sonderaktion Krakau*). Wśród aresztowanych znajduje się prof. Mieczysław Jeżewski.

Niemcy przebudowują główny budynek Akademii Górniczej na biurowiec administracji władz okupacyjnych. Następuje dewastacja i grabież majątku Uczelni.

Z wiosną 1940 r. rektor Walery Goetel rozpoczyna starania u władz niemieckich o otwarcie technicznej szkoły średniej w gmachu Akademii Górniczej na Krzemionkach.

Państwowa Szkoła Techniczna Górniczo-Hutniczo-Miernicza (*Staatliche Technische Fachschule für Berg-Hütten und Vermessungswesen*) rozpoczyna działalność w roku szkolnym 1940/1941. Dyrektorem Szkoły zostaje Walery Goetel, a jego zastępcą Marian Mięśowicz. W skład grona nauczycielskiego wchodzi także prof. Mieczysław Jeżewski, po zwolnieniu go z obozu w Sachsenhausen. Z udziałem wykładowców tej Szkoły prowadzone są w Krakowie tajne studia wyższe.

1945 r.

Po wyzwoleniu Krakowa w styczniu 1945 r. pracownicy Akademii Górniczej przystępują do odbudowy zdewastowanego gmachu głównego przy Al. Mickiewicza 30.

Szkoła na Krzemionkach funkcjonuje, jako Państwowa Szkoła Górniczo-Hutniczo-Miernicza przy Akademii Górniczej w Krakowie.

Rektorem Akademii Górniczej jest prof. Walery Goetel, a prorektorem w latach (1945-1948) prof. Mieczysław Jeżewski.

1946 r.

Rozporządzeniem Ministra Oświaty z dnia **18 lutego 1946 r.** na Wydziale Górniczym Akademii Górniczej w Krakowie powstaje druga na tej Uczelni

KATEDRA FIZYKI

(Dz. Urz. MO 1946, Nr 3, poz. 70).

Stanowisko kierownika tej Katedry oraz tytuł profesora nadzwyczajnego otrzymuje doc. **Marian Mięslowicz**.

Z inicjatywy rektora Walerego Goetla, dekretem z dnia **22 marca 1946 r.**, w Akademii Górniczej powstają dwa nowe wydziały:

- Wydział Elektromechaniczny,
- Wydział Geologiczno-Mierniczy

(Dz.Urz. MO 1946, Nr 4, poz. 100).

1947 r.

W październiku 1947 r. w Krakowie odbywa się I MIĘDZYNARODOWA KONFERENCJA PROMIENI KOSMICZNYCH z udziałem 25 fizyków zagranicznych i 67 fizyków polskich. Przewodniczącym Komitetu Organizacyjnego tej Konferencji był prof. Jan Weyssenhoff z Uniwersytetu Jagiellońskiego, a sekretarzem prof. Marian Mięśowicz. Wśród uczestników tego spotkania znaleźli się najwybitniejsi badacze promieniowania kosmicznego, między innymi Cecil F. Powell z Anglii, przyszły laureat Nagrody Nobla w 1950r., oraz Gilberto Bernardini z Włoch. C.F. Powell referował wówczas po raz pierwszy swoje odkrycie cząstek π (pionów) w promieniowaniu kosmicznym.

M. Mięśowicz, na zaproszenie G. Bernardiniego, wyjeżdża na kilka miesięcy do *Laboratorium Badań Promieni Kosmicznych* w Rzymie.

1948 r.

Marian Mięśowicz, Leopold Jurkiewicz i Jerzy M. Massalski rozpoczynają badania promieniowania kosmicznego pod ziemią w kopalni soli w Wieliczce. Stwierdzają przy tym występowanie promieniowania gamma skał o różnym natężeniu, w różnych rejonach kopalni. Zapoczątkowuje to współpracę fizyków z geologami i rozwój polskiej geofizyki jądrowej.

W tym czasie w Katedrze Fizyki prof. M. Jeżewskiego na Wydziale Hutniczym prowadzone są badania właściwości dielektrycznych i magnetycznych różnych materiałów.

1949 r.

Na mocy rozporządzenia Rady Ministrów z dnia **30 maja 1949r.**, Akademia Górnicza w Krakowie zostaje przekształcona w

AKADEMIĘ GÓRNICZO-HUTNICZĄ W KRAKOWIE

(Dz. Ustaw 1949, Nr 36, poz. 258).

We wrześniu 1949 r., pod kierunkiem prof. M. Mięśowicza, przeprowadzono pierwsze w Polsce *profilowanie gamma* otworu wiertniczego w okolicy Krosna, przy współpracy z Instytutem Naftowym w Krakowie i Katedrą Elektrotechniki Ogólnej AGH.

Prof. Mieczysław Jeżewski wraz z Zygmuntem Kaweckim i Ludgerem Szklarskim uzyskują patent na *przyrząd do magnetycznego badania lin stalowych namagnesowanych podłużnie*. Przyrząd ten znalazł zastosowanie, między innymi, do kontroli stanu technicznego lin kolejki na Kasprowy Wierch.

Lata 1952-1955

W 1952 r. rozpoczęto badania promieniowania kosmicznego w laboratorium zbudowanym na dachu głównego budynku AGH.

Zarządzeniem Ministra Szkolnictwa Wyższego z dnia **1 października 1952 r.** w sprawie zmian organizacyjnych w Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie (*Monitor Polski 1952, Nr A-90, poz. 1409*)

Wydział Hutniczy Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie dzieli się na dwa wydziały:

- Metalurgiczny,
- Odlewnictwa.

Podobnie Wydział Elektromechaniczny dzieli się również na dwa wydziały:

- Mechanizacji Górnictwa i Hutnictwa,
- Elektryfikacji Górnictwa i Hutnictwa.

Z dwóch dotychczasowych Katedr Fizyki na Wydziałach Hutniczym i Górniczym powstaje jedna

KATEDRA FIZYKI

z dwoma Zakładami Naukowymi:

- **Zakładem Fizyki Technicznej,**
- **Zakładem Fizyki Ogólnej,**

na Wydziale Elektryfikacji Górnictwa i Hutnictwa AGH.

Funkcję kierownika tej Katedry wraz z Zakładem Fizyki Technicznej obejmuje prof. **Mieczysław Jeżewski**, a Zakładu Fizyki Ogólnej prof. **Marian Mięśowicz**.

Zgodnie z uchwałą Senatu AGH taka organizacja Uczelni zaczęła obowiązywać od **15 lutego 1953 r.**

Prof. M. Mięśowicz zostaje prorektorem ds. nauki na kadencję 1952-1955. Od 1955 r. jest też kierownikiem Oddziału Krakowskiego Zakładu Fizyki Wysokich Energii Instytutu Badań Jądrowych (IBJ). Instytut ten powstał w Warszawie w 1955 r.

W Zakładzie Fizyki Ogólnej Katedry Fizyki na Wydziale Elektryfikacji Górnictwa i Hutnictwa AGH powstaje **Pracownia Emulsji Jądrowych** do badań promieniowania kosmicznego.

Zakład Fizyki Ogólnej przenosi się z budynku głównego AGH do pomieszczeń w pawilonach C-1 (BSW) i C-2.

Lata 1956-1959

Zespół pracowników Zakładu Fizyki Ogólnej, pod kierunkiem prof. Leopolda Jurkiewicza, przy współpracy z Instytutem Geologicznym w Warszawie, przeprowadza pierwsze radiometryczne profilowania odwiertów kierunkowych w celu lokalizacji i różnicowania poszczególnych rodzajów soli potasowych w wysadzie solnym w Kopalni KŁODAWA.

Inny zespół fizyków prowadzi badania promieniowania kosmicznego w laboratorium wysokogórskim na szczycie Łomnicy w Tatrach Słowackich.

W 1957 r. Jerzy M. Massalski i Jan Babecki wyjeżdżają na Uniwersytet im. Łomonosowa w Moskwie. Daje to początek późniejszej wieloletniej współpracy fizyków krakowskich z Uniwersytetem Moskiewskim w dziedzinie badań promieni kosmicznych.

Zarządzeniem Ministra Szkolnictwa Wyższego z dnia **16 sierpnia 1957 r.** w sprawie zmian organizacyjnych w Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie (*Dz. Urz. MSzW 1957, Nr 11, poz. 47*)

Wydział Elektryfikacji Górnictwa i Hutnictwa zmienia nazwę na:

- **Wydział Elektrotechniki Górniczej i Hutniczej,**

- następują też przekształcenia:

- 1) Zakładu Fizyki Ogólnej przy Katedrze Fizyki w **Katedrę Fizyki II** na Wydziale Elektrotechniki Górniczej i Hutniczej,
- 2) Katedry Fizyki z Zakładem Fizyki Technicznej w **Katedrę Fizyki I** z tym Zakładem,
- 3) Katedra Fizyki I z Zakładem Fizyki Technicznej zostaje przeniesiona na Wydział Metalurgiczny.

Kierownikiem Katedry Fizyki I z Zakładem Fizyki Technicznej zostaje prof. **Mieczysław Jeżewski**, a Katedry Fizyki II prof. **Marian Mięśowicz**.

W skład Rady Wydziału Elektrotechniki Górniczej i Hutniczej wchodzi profesorowie i docenci z Katedry Fizyki II. Dzięki temu Rada tego Wydziału uzyskuje uprawnienia do nadawania stopni doktora i doktora habilitowanego z zakresu fizyki.

W Katedrze Fizyki I powstają dwa nowe zakłady:

- **Zakład Badań Dielektryków i Półprzewodników** kierowany przez doc. **Tadeusza Piecha**,
- **Zakład Badań Magnetyków** kierowany przez prof. **Ludwika Kozłowskiego**.

Kierownictwo Pracowni Emulsji Jądrowych w Katedrze Fizyki II obejmuje prof. **Jerzy Gierula** (1917-1975), po powrocie do Krakowa z Wojskowej Akademii Technicznej w Warszawie.

W roku akad. 1957/1958 w Katedrze Fizyki II rozpoczyna działalność dwusemestralne podyplomowe *Studium Techniki Izotopów Promieniotwórczych (STIP)*. Jego słuchaczami byli pracownicy różnych instytucji i wyższych uczelni z całego kraju. Studium to działało z przerwami do 1984 r.

Prof. M. Mięśowicz zostaje powołany na przewodniczącego delegacji polskiej udającej się do Genewy na międzynarodową konferencję ekspertów Organizacji Narodów Zjednoczonych. Celem konferencji miało być opracowanie układu o zakazie przeprowadzania dalszych wybuchów jądrowych w atmosferze. W przeszło dwumiesięcznych pracach tego zespołu bierze udział także prof. Leopold Jurkiewicz.

Mgr inż. Leszek Turek (1924-1998) buduje układ koincydencyjny z licznikami Geigera-Müllera (na V piętrze pawilonu C-1) do badań *wielkich pęków* w promieniowaniu kosmicznym.

W 1958 r., z inicjatywy prof. Bolesława Rossińskiego z Politechniki Łódzkiej, w Katedrze Fizyki II AGH przystąpiono do badań dotyczących oznaczania *in situ* parametrów fizycznych gruntów. Badania te prowadzono przy współpracy z Instytutem Geologicznym w Warszawie oraz Katedrą Mechaniki Gruntów i Fundamentowania Politechniki Łódzkiej. Produkcję opracowanych w AGH sond radiometrycznych do oznaczania wilgotności i gęstości objętościowej gruntów podejmuje jeden z zakładów Biura Urządzeń Techniki Jądrowej w Warszawie. Sondy te znalazły zastosowanie w różnych przedsiębiorstwach geologicznych.

W 1959 r. mgr inż. Jan Lasa z Katedry Fizyki II AGH otrzymuje etat w Oddziale Krakowskim Zakładu VI Instytutu Badań Jądrowych (IBJ). Jako pracownik IBJ współpracuje nadal ściśle z Katedrą Fizyki II AGH organizując w niej Pracownię Chromatografii Gazowej.

1960 r.

W 1960 r. prof. Mieczysław Jeżewski przechodzi na emeryturę, a kierowany przez niego Zakład Fizyki Technicznej ulega likwidacji. Kierownikiem Katedry Fizyki I zostaje prof. **Ludwik Kozłowski** specjalista w zakresie fizyki magnetytów.

Ludwik Kozłowski (1907-1994) urodzony w Świątnikach Górnych. Przed wojną pracuje jako nauczyciel fizyki w słynnym Gimnazjum w Rydzynie (współpracownik prof. Arkadiusza Piekary). Następnie zostaje zatrudniony w Laboratorium Badawczo-Doświadczalnym Huty *Baildon*. W latach 1950-1958 kieruje Zakładem Fizyki Metali Instytutu Metalurgii w Gliwicach. Wykłada fizykę w Wyższej Szkole Pedagogicznej w Katowicach. W 1954 r. otrzymuje tytuł profesora nadzwyczajnego. W 1958 r. rozpoczyna pracę w Katedrze Fizyki I AGH. Od 1966 r. profesor zwyczajny nauk fizycznych.

W roku akad. 1960/1961 na Wydziale Elektrotechniki Górniczej i Hutniczej powstaje *Sekcja Technicznej Fizyki Jądrowej*. Na ten kierunek studiów przyjmowano co roku około 20-tu studentów.

Z początkiem lat 60-tych grupa pracowników Katedry Fizyki II rozpoczyna badania promieni kosmicznych w laboratorium wysokogórskim na szczycie Aragacu w górach Kaukazu.

Prof. Leopold Jurkiewicz tworzy laboratorium do ciągłej kontroli zanieczyszczeń promieniotwórczych atmosfery związanych z próbnymi wybuchami jądrowymi, przeprowadzanymi wówczas w różnych częściach świata. Kierownikiem tego laboratorium, (na 5 piętrze pawilonu C-1), zostaje mgr inż. **Zbigniew Zakrocki** (1911-1996). Laboratorium to działało do 1976 r.

Doc. **Oleg Czyżewski** (1930-1971) z Uniwersytetu Jagiellońskiego organizuje środowiskowy zespół fizyków do prowadzenia badań w dziedzinie cząstek elementarnych, techniką komór pęcherzykowych. W skład tej grupy wchodzi pracownicy Uniwersytetu Jagiellońskiego, Katedry Fizyki II AGH, Instytutu Fizyki Jądrowej w Krakowie oraz Oddziału Krakowskiego Instytutu Badań Jądrowych

Mgr inż. Kazimierz Korbel, przyszły twórca Zakładu Elektroniki Jądrowej, przenosi się z Katedry Fizyki I do Katedry Fizyki II.

Mgr **Marian Kogut** (1906-1976) jest w tych latach kierownikiem studenckiej pracowni fizycznej.

Lata 1962 - 1963

Zarządzeniem Ministra Szkolnictwa Wyższego z dnia **30 grudnia 1961 r.** (*Dz. Urz. MSzW 1961, Nr 12, poz. 66*) w Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie powstaje

INSTYTUT TECHNIKI JĄDROWEJ,

jako samodzielna jednostka naukowo-badawcza szkoły wyższej. Instytut Techniki Jądrowej (ITJ) rozpoczyna działalność od 1 stycznia 1962 r. przy Katedrze Fizyki II. Dyrektorem tego Instytutu zostaje prof. **Leopold Jurkiewicz**, a jego zastępcą doc. Jerzy M. Massalski. Na zastępcę dyrektora ITJ do spraw administracyjnych zostaje powołany mgr Tytus Mróz.

Leopold Jurkiewicz (1906-1966) urodzony w Kocku. Po ukończeniu gimnazjum w Siedlcach pracuje jako nauczyciel. W 1935 r. kończy studia fizyki na Wydziale Matematyczno-Fizycznym Uniwersytetu Warszawskiego. Przez kilka lat jest zatrudniony w Zakładzie Fizyki Doświadczalnej tego Uniwersytetu. W czasie okupacji bierze udział w tajnym nauczaniu. Do Krakowa przybywa w 1944 r. po upadku powstania w Warszawie. Początkowo pracuje w Zakładzie Fizyki Doświadczalnej Uniwersytetu Jagiellońskiego. Od 1 października 1945 r. przenosi się do Katedry Fizyki Akademii Górniczej. Tytuł profesora nadzwyczajnego otrzymuje w 1954 r.

Prof. Marian Mięśowicz zostaje przewodniczącym **Rady Naukowej** Instytutu Techniki Jądrowej, powołanej wspomnianym Zarządzeniem Ministra Szkolnictwa Wyższego z dnia 30 grudnia 1961 r.

22 września 1962 r - Minister Szkolnictwa Wyższego zatwierdza Statut tego Instytutu (*Dz. Urz. MSzW, 1962, Nr 11, poz. 61*).

W dniach 24-30 września 1962 r. w Instytucie Techniki Jądrowej AGH odbywa się I MIĘDZYNARODOWY ZJAZD GEOFIZYKÓW JĄDROWYCH zorganizowany przy pomocy *Państwowej Rady Dla Spraw Pokojowego Wykorzystania Energii Jądrowej*. Na tym zjeździe spotkali się po raz pierwszy geofizycy jądrowi z Europy Zachodniej, Związku Radzieckiego i Stanów Zjednoczonych.

Począwszy od tych lat przedstawiciele Instytutu Techniki Jądrowej AGH uczestniczą w pracach różnych zespołów wspomnianej *Państwowej Rady d/s Pokojowego Wykorzystania Energii Jądrowej*. Stałym członkiem tej Rady zostaje prof. Marian Mięśowicz.

Zaczynają się też zagraniczne wyjazdy pracowników Instytutu do wielu krajów w charakterze stypendystów różnych fundacji lub wykładowców, a później także ekspertów delegowanych przez *Międzynarodową Agencję Energii Atomowej* w Wiedniu do krajów rozwijających się, w ramach pomocy technicznej Organizacji Narodów Zjednoczonych.

Niektórzy pracownicy Instytutu Techniki Jądrowej, a następnie Międzyresortowego Instytutu Fizyki i Techniki Jądrowej, zostają zatrudniani na kilkuletnich kontraktach przez wspomnianą Agencję w Wiedniu (T. Florkowski, L. Górski, K. Przewłocki, S. Kwieciński, A. Markowicz, K. Różański).

W 1962 r. dr inż. Jan A. Czubek (1935-1995) otrzymuje etat w Oddziale Krakowskim Zakładu VI Instytutu Badań Jądrowych, pracując nadal w Instytucie Techniki Jądrowej AGH. Rozwija on badania w zakresie geofizyki jądrowej.

W strukturze Instytutu Techniki Jądrowej istniało początkowo pięć zakładów:

1. **Zakład Fizyki Jądrowej** (kier. doc. Jerzy M. Massalski),
2. **Zakład Geofizyki Jądrowej** (kier. prof. Leopold Jurkiewicz),
3. **Zakład Aparatury Radiometrycznej** (kier. dr Kazimierz Przewłocki),
4. **Zakład Radiometrii Przemysłowej** (kier. dr Tadeusz Florkowski),
5. **Zakład Znaczników Radioizotopowych** (kier. dr Andrzej Brückman (1924-1994)).

Oprócz zakładów w Instytucie Techniki Jądrowej działały też następujące pracownie:

- 1) **Samodzielna Pracownia Detektorów,**
- 2) **Pracownia Dozymetryczna,**
- 3) **Pracownia Chromatografii Gazowej,**
- 4) **Pracownia Konstrukcyjno-Mechaniczna.**

Samodzielna Pracownia Detektorów, pod kierunkiem dr Kazimierza Ostrowskiego, stała się wkrótce znanym w kraju i zagranicą ośrodkiem badań i produkcji gazowych detektorów promieniowania jonizującego.

Również Pracownia Chromatografii Gazowej, zorganizowana przez mgr inż. Jana Lasę, zaczęła w Polsce odgrywać rolę wiodącą w tej dziedzinie.

Znaną w świecie staje się Grupa Komór Pęcherzykowych doc. Olega Czyżewskiego prowadząca badania podstawowe w dziedzinie cząstek elementarnych, przy współpracy z ośrodkami zagranicznymi.

Ważnym narzędziem badawczym w działalności Instytutu Techniki Jądrowej stają się znaczniki promieniotwórcze (*atomy znaczone*).

Za pomocą tej techniki rozpoczęto badania zarówno korozji metali, jak i różnych procesów przemysłowych.

W Katedrze Fizyki I na Wydziale Metalurgicznym mgr Edward Leja i mgr Mieczysław Jachimowski wprowadzają technologię próżniową nanoszenia na szkło cienkich warstw odbijających promieniowanie podczerwone i mikrofalowe. Szyby okienne z takimi warstwami refleksyjnymi zastosowano po raz pierwszy w latach osiemdziesiątych w gmachu Ministerstwa Hutnictwa w Warszawie. Opracowana w Katedrze Fizyki I technologia nanoszenia cienkich warstw znalazła również zastosowanie w przemyśle elektronicznym i elektromaszynowym. W Katedrze tej prowadzono także badania właściwości magnetycznych materiałów tlenkowych. Dr Zdzisław Obuszko projektuje oryginalną aparaturę magnetometryczną (*wagę magnetyczną*), której konstruktorem był mechanik Stanisław Tyka. Aparatura ta znalazła zastosowanie w różnych laboratoriach badawczych i przemysłowych. Dzięki rozwiniętej w Katedrze Fizyki I magnetometrii stało się możliwe wyznaczanie stałych anizotropii różnych ciał. Prowadzono także badania właściwości optycznych i elektrycznych cienkich warstw półprzewodnikowych oraz właściwości magnetycznych cienkich warstw krystalicznych i amorficznych. Korzystając ze zjawisk Halla i Kerra badano podatność dynamiczną i struktury domenowe cienkich warstw.

Mgr inż. Andrzej Zuber otrzymuje etat w Oddziale Krakowskim Zakładu VI Instytutu Badań Jądrowych. Współpracuje on nadal z Instytutem Techniki Jądrowej AGH rozwijając badania w zakresie hydrogeologii.

1964 r.

Po wyjeździe dr inż. Tadeusza Florkowskiego do Międzynarodowej Agencji Energii Atomowej w Wiedniu, kierownictwo Zakładu Radiometrii Przemysłowej w Instytucie Techniki Jądrowej obejmuje dr **Ludwik Górski**. Zakład otrzymuje generator neutronów 14 MeV, co umożliwia zorganizowanie Pracowni Neutronowej Analizy Aktywacyjnej. Jednym z twórców tej Pracowni był dr inż. Stanisław Kwieciński (1933-1982), a w skład tego zespołu wchodził mgr Adam Barwiński (1938-1974).

Oprócz neutronowej analizy aktywacyjnej w Instytucie Techniki Jądrowej rozwijano też inne radiometryczne metody analityczne oparte głównie na zjawisku fluorescencji rentgenowskiej, a także na absorpcji i rozpraszaniu promieniowania jądrowego. Opracowywane metody wdrażano w różnych zakładach przemysłowych.

1966 r.

30 marca 1966 r. umiera prof. Leopold Jurkiewicz.

Dyrektorem Instytutu Techniki Jądrowej AGH zostaje dotychczasowy kierownik Katedry Fizyki II prof. **Marian Mięśowicz**, a kierownikiem

Zakładu Geofizyki Jądrowej dr **Jan A. Czubek**. Funkcję zastępcy dyrektora ITJ pełni nadal doc. Jerzy M. Massalski. W 1966 r. otrzymuje on tytuł profesora nadzwyczajnego nauk fizycznych.

Przewodniczącym Rady Naukowej Instytutu Techniki Jądrowej zostaje prof. **Ludwik Kozłowski**, kierownik Katedry Fizyki I.

1969 r.

Na mocy rozporządzenia Rady Ministrów z dnia **23 maja 1969r.** (*Dz. Ustaw 1969, Nr 16, poz. 118*) Akademia Górnicza przyjmuje nazwę

**AKADEMIA GÓRNICZO-HUTNICZA im. STANISŁAWA STASZICA w
KRAKOWIE**

Podobnie jak w niektórych innych uczelniach w Polsce, również w Akademii Górniczo-Hutniczej im. Stanisława Staszica następują przekształcenia katedr w instytuty uczelniane. Między innymi rolę Katedry Fizyki II z Instytutem Techniki Jądrowej przejmuje ten Instytut, jako uczelniana jednostka naukowo-badawcza. Zastępcami dyrektora Instytutu Techniki Jądrowej zostają doc. Tadeusz Florowski i doc. Kazimierz Przewłocki.

Dr Karol Krop z Katedry Fizyki I wyjeżdża na roczny staż naukowy na Uniwersytet w Sheffield w Anglii, gdzie zapoznaje się z techniką spektroskopii mössbauerowskiej.

W Instytucie Techniki Jądrowej AGH tworzy się **Zakład Fizyki**, którego kierownikiem zostaje doc. **Andrzej Oleś**. Z jego inicjatywy rozwijane są badania struktur krystalicznych i magnetycznych różnych stopów metodami neutronografii. Badania te prowadzono przy współpracy z Instytutem Odlewnictwa AGH korzystając z reaktora jądrowego Instytutu Badań Jądrowych w Świerku.

Prof. Jerzy Massalski z Instytutu Techniki Jądrowej zostaje prodziekanem Wydziału Elektrotechniki Górniczej i Hutniczej AGH na kadencję 1969 - 1972.

Pod koniec lat sześćdziesiątych na wydziałach pionu hutniczego AGH wprowadzane są wykłady z fizyki ciała stałego oparte głównie na skryptach prof. Ludwika Kozłowskiego *Wstęp do fizyki ciała stałego (1966)* i *Fizyczne podstawy magnetyzmu (1966)*. W 1972 r. ukazał się następny skrypt tego autora *Elementy fizyki atomowej i ciała stałego*.

1970 r.

Z dniem **1 stycznia 1970 r.** Międzywydziałowy (uczelniany) Instytut Techniki Jądrowej w Akademii Górniczo-Hutniczej im. Stanisława Staszica w Krakowie przekształca się w

MIĘDZYRESORTOWY INSTYTUT TECHNIKI JĄDROWEJ.

Następuje to na mocy zarządzenia Ministra Oświaty i Szkolnictwa Wyższego z dnia 8 grudnia 1969 r. (*Dz. Urz. MOiSzW 1969, Nr A-17, poz. 150*), w porozumieniu z Pełnomocnikiem Rządu do Spraw Wykorzystania Energii Jądrowej.

W tym samym roku Katedra Fizyki I przekształca się w

Zakład Fizyki Ciała Stałego

w Instytucie Metalurgii na Wydziale Metalurgicznym AGH.

Kierownikiem tego Zakładu zostaje prof. **Ludwik Kozłowski**, dotychczasowy kierownik Katedry Fizyki I.

Z dniem 1 stycznia 1970 r. Oddział Krakowski Zakładu VI Instytutu Badań Jądrowych ulega likwidacji, a pracownicy tego Zakładu zostają zatrudnieni w Instytucie Fizyki Jądrowej w Krakowie. Twórcą i pierwszym dyrektorem tego Instytutu, którego budowę rozpoczęto w Bronowicach w 1955 r., był prof. Henryk Niewodniczański z Uniwersytetu Jagiellońskiego.

Doc. **Jan A. Czubek** zostaje kierownikiem Zakładu Zastosowań Fizyki Jądrowej w Instytucie Fizyki Jądrowej w Krakowie, współpracując nadal ściśle z Międzyresortowym Instytutem Techniki Jądrowej AGH w dziedzinie geofizyki jądrowej.

1971 r.

W czasie pobytu w CERN (*Conseil Européen pour la Recherche Nucleaires*) w Genewie umiera nagle doc. Oleg Czyżewski, w wieku 41 lat.

Od 30 września 1971 r. prof. Ludwik Kozłowski rezygnuje z funkcji kierowniczych ze względu na stan zdrowia. Kierownictwo Zakładu Fizyki Ciała Stałego Instytutu Metalurgii przejmuje prof. **Tadeusz Piech**, badacz dielektryków.

Tadeusz Piech (1901-1990), urodzony w Krakowie, absolwent Uniwersytetu Jagiellońskiego. W latach 1935-1939 pracuje jako nauczyciel fizyki w krakowskim I Liceum im. B. Nowodworskiego. W 1945 r. jest starszym asystentem w Zakładzie Fizyki Doświadczalnej UJ, a od 1 października 1945 r. adiunktem w Katedrze Fizyki Akademii Górniczej. W latach 1959-1962 pełni funkcję prodziekana Wydziału Metalurgicznego AGH. W 1966 r. zostaje profesorem nadzwyczajnym nauk fizycznych.

Doc. Andrzej Oleś zostaje kierownikiem **Studium Doktoranckiego** z zakresu fizyki ciała stałego i technicznej fizyki jądrowej na Wydziale Elektrotechniki Górniczej i Hutniczej.

Doc. Tadeusz Florkowski organizuje **Pracownię Trytową** w Międzyresortowym Instytucie Techniki Jądrowej.

Doc. Kazimierz Przewłocki wyjeżdża na 3 lata do Międzynarodowej Agencji Energii Atomowej w Wiedniu.

W roku akad. 1971/1972 na Wydziale Elektrotechniki Górniczej i Hutniczej zostaje wprowadzony nowy kierunek studiów *Podstawowe Problemy Techniki (PPT)* z dwiema specjalnościami: *Techniczną Fizyką Jądrową* i *Fizyką Ciała Stałego*. Kierunek *PPT* zastępuje dotychczasową *Sekcję Technicznej Fizyki Jądrowej*.

1972 r.

Prof. Tadeusz Piech przechodzi na emeryturę. Opiekunem Zakładu Fizyki Ciała Stałego w Instytucie Metalurgii zostaje prof. **Stanisław Gorczyca**, metalurg, a jego zastępcą na najbliższy rok akademicki dr Andrzej Maksymowicz.

Doc. Andrzej Oleś zostaje zastępcą dyrektora Międzyresortowego Instytutu Techniki Jądrowej.

Przewodniczącym Rady Naukowej tego Instytutu zostaje prof. **Jan Manitius** (1911-1996) z Wydziału Elektrotechniki Górniczej i Hutniczej AGH.

Doc. Ludwik Górski wyjeżdża na 3 lata do Międzynarodowej Agencji Energii Atomowej w Wiedniu.

W Międzyresortowym Instytucie Techniki Jądrowej tworzy się zespół rozwijający komputerowe metody obliczeniowe do rozwiązywania różnych problemów fizycznych. Twórcą tego zespołu był dr inż. Jacek Mościński. Grupa ta uzyskuje wkrótce status Samodzielnej Pracowni Techniki Obliczeniowej.

Dr Karol Krop, przy współpracy z mgr Józefem Koreckim i mgr Janem Żukrowskim, wprowadza w Zakładzie Fizyki Ciała Stałego spektroskopię mössbauerowską. Zakład ten staje się drugim w Polsce, po Uniwersytecie Jagiellońskim, ośrodkiem naukowym stosującym tę technikę

Oddano do użytku budynek przy ul. Kawiory 26a. Znalazły w nim pomieszczenie niektóre pracownie Międzyresortowego Instytutu Techniki Jądrowej oraz V-tego Zakładu Instytutu Fizyki Jądrowej w Krakowie. Zakład ten został utworzony w 1970 r. z dawnego Oddziału Krakowskiego Zakładu VI-tego Instytutu Badań Jądrowych.

1973 r.

Zarządzeniem Ministra Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki
(Dz. Urz. MNSzWiT, 1973, Nr 8, poz. 89), z dniem **20 kwietnia 1973 r.**

Międzyresortowy Instytut Techniki Jądrowej zostaje przekształcony w

MIĘDZYRESORTOWY INSTYTUT FIZYKI I TECHNIKI JĄDROWEJ.

W Instytucie tym następują zmiany organizacyjne:

- w miejsce Zakładu Fizyki Jądrowej powstają dwie pracownie:
Samodzielna Pracownia Generatora Neutronów oraz **Samodzielna Pracownia Fizyki Wysokich Energii,**
- w miejsce Samodzielnej Pracowni Trytowej tworzy się **Zakład Izotopów Naturalnych,**
- w miejsce Zakładu Fizyki powstaje **Zakład Fizyki Fazy Skondensowanej,**
- Zakład Radiometrii Przemysłowej przekształca się w **Zakład Analiz Radiometrycznych,**
- Zakład Przemysłowej Aparatury Radiometrycznej staje się **Zakładem Elektroniki Jądrowej.**

Ponadto powstają dwie nowe jednostki organizacyjne:

- **Samodzielna Pracownia Techniki Obliczeniowej,**
- **Dział Obsługi Technicznej.**

W Zakładzie Fizyki Ciała Stałego w Instytucie Metalurgii rozwijane są nadal badania właściwości magnetycznych cienkich warstw, w wyniku współpracy z *Imperial College* w Londynie, gdzie przebywali na stażach naukowych dr Andrzej Maksymowicz (1970 r.) i dr Lidia Maksymowicz (1973 r.).

1974 r.

Uniwersytet Jagielloński nadaje prof. Marianowi Mięśowiczowi tytuł doktora *honoris causa*.

Doc. Ludwik Górski otrzymuje tytuł profesora nadzwyczajnego.

1975 r.

Zakład Znaczników Radioizotopowych w Międzyresortowym Instytucie Fizyki i Techniki Jądrowej zmienia nazwę na **Zakład Radiometrii Przemysłowej**.

Zastępcą dyrektora Instytutu zostaje prof. Ludwik Górski, chemik, absolwent Uniwersytetu Jagiellońskiego.

Kierownictwo **Zakładu Fizyki Ciała Stałego** w Instytucie Metalurgii obejmuje doc. **Karol Krop**. W Zakładzie tym działa osiem zespołów badawczych:

1. **Zespół Materiałów Magnetycznych Litych I** (kier. doc. Karol Krop)
2. **Zespół Materiałów Magnetycznych Litych II** (kier. dr Andrzej Kołodziejczyk)
3. **Zespół Cienkich Warstw Magnetycznych** (kier. dr Lidia Maksymowicz),
4. **Zespół Badań Struktury** (kier. dr Lidia Dargel),
5. **Zespół Mikroelektroniki** (kier. dr Edward Leja),

6. **Zespół Cienkich Warstw Półprzewodnikowych** (kier. dr Mieczysław Jachimowski),
7. **Zespół Teorii Ciała Stałego** (kier. dr Andrzej Maksymowicz),
8. **Zespół Kriogeniki** (kier. doc. Karol Krop),
9. **Zespół Do Spraw Nauczania** (kier. mgr Adam Rozkrut),
10. **Warsztat Mechaniczny** (kier. Stanisław Tyka, a następnie inż. Jacek Maciejewicz).

Wydział Elektrotechniki Górniczej i Hutniczej zmienia nazwę na **Wydział Elektrotechniki, Automatyki i Elektroniki**.

W latach 1975-1977 doc. Karol Krop pełni funkcję przewodniczącego Oddziału Krakowskiego Polskiego Towarzystwa Fizycznego.

. Zespół doc. K. Kropa rozpoczyna badania dotyczące, między innymi, związków międzymetalicznych ziemia rzadka - metal przejściowy.

W 1976 r. dr Henryk Figiel, po powrocie z Uniwersytetu Technicznego w Darmstadt, wprowadza w Zakładzie Fizyki Ciała Stałego spektroskopię magnetycznego rezonansu jądrowego.

1977 r.

Od **30 września 1977 r.** prof. Marian Mięśowicz, przechodzi na emeryturę. Akademia Górniczo-Hutnicza im. Stanisława Staszica w Krakowie nadaje mu tytuł doktora *honoris causa*.

Dyrektorem Międzyresortowego Instytutu Fizyki i Techniki Jądrowej zostaje prof. **Ludwik Górski**, a jego zastępcami prof. Andrzej Oleś i doc. Kazimierz Przewłocki.

W listopadzie 1977 r. doc. K. Przewłocki otrzymuje tytuł profesora nadzwyczajnego.

W skład Międzyresortowego Instytutu Fizyki i Techniki Jądrowej wchodzi następujące jednostki organizacyjne:

- 1) **Zakład Fizyki Fazy Skondensowanej** (kier. prof. Andrzej Oleś),
- 2) **Zakład Izotopów Naturalnych** (kier. prof. Tadeusz Florkowski; po jego ponownym wyjeździe do Międzynarodowej Agencji Energii Atomowej, funkcję tę pełni dr Jerzy Grabczak),
- 3) **Zakład Geofizyki Jądrowej** (kier. doc. Jerzy Niewodniczański),
- 4) **Zakład Analiz Radiometrycznych** (kier. doc. Bohdan Dziunikowski),
- 5) **Zakład Radiometrii Przemysłowej** (kier. prof. Kazimierz Przewłocki),
- 6) **Zakład Elektroniki Jądrowej** (kier. doc. Kazimierz Korbel),
- 7) **Samodzielna Pracownia Fizyki Wysokich Energii** (kier. doc. Jerzy Bartke),
- 8) **Samodzielna Pracownia Detektorów** (kier. doc. Kazimierz Ostrowski),
- 9) **Samodzielna Pracownia Techniki Obliczeniowej** (kier. doc. Jacek Mościński),
- 10) **Samodzielna Pracownia Generators Neutronów** (kier. prof. Jerzy M. Massalski),
- 11) **Samodzielna Pracownia Metodyki Nauczania Fizyki**, utworzona w 1976 r. (kier. mgr Tomasz Płazak),
- 12) **Pracownia Dozymetryczna** (opiekun naukowy doc. Jerzy Niewodniczański),
- 13) **Pracownia Konstrukcyjno-Mechaniczna** (kier. inż. Tadeusz Owskiak).

1978 r.

Po wyjeździe doc. Jerzego Bartke do Zjednoczonego Instytutu Badań Jądrowych w Dubnej, kierownictwo Samodzielnej Pracowni Fizyki Wysokich Energii przejmuje dr **Adam Guła**.

1979 r.

Prof. Ludwik Górski przenosi się na Wydział Chemiczny Politechniki Krakowskiej. Dyrektorem Międzyresortowego Instytutu Fizyki i Techniki Jądrowej w AGH zostaje prof. **Kazimierz Przewłocki**, a jego zastępcami doc. Bohdan Dziunikowski i doc. Marta Wasilewska-Radwańska.

Od **1 października 1979 r.** na przewodniczącego Rady Naukowej Międzyresortowego Instytutu Fizyki i Techniki Jądrowej w AGH zostaje powołany prof. emerytowany Marian Mięśowicz.

W związku z wyjazdem za granicę doc. Jerzego Niewodniczańskiego kierownikiem Zakładu Geofizyki Jądrowej zostaje dr **Edward Chruściel**.

1980 r.

Zakład Izotopów Naturalnych w Międzyresortowym Instytucie Fizyki i Techniki Jądrowej zostaje przemianowany na **Zakład Fizyki Środowiska**, do którego później przyłączono Pracownię Chromatografii Gazowej, doc. Jana Lasy.

Prof. Tadeusz Florkowski, kierownik Zakładu Fizyki Środowiska, wyjeżdża ponownie na kilka lat do Międzynarodowej Agencji Energii Atomowej w Wiedniu. Funkcję p.o. kierownika tego Zakładu przejmuje dr **Jerzy Grabczak**.

Samodzielna Pracownia Metodyki Nauczania Fizyki zmienia nazwę na Samodzielną Pracownię Dydaktyki Fizyki.

Od 30 października 1980 r. kierownikiem Samodzielnej Pracowni Fizyki Wysokich Energii zostaje dr **Danuta Kisielewska**.

Samodzielna Pracownia Techniki Obliczeniowej przenosi się na Wydział Elektrotechniki, Automatyki i Elektroniki, gdzie współtworzy Instytut Informatyki.

W Międzyresortowym Instytucie Fizyki I Techniki Jądrowej tworzy się nowa **Międzyzakładowa Pracownia Obliczeniowa**. Jej kierownikiem zostaje dr inż. **Krzysztof Morstin**.

Lata 1981-1983

W 1981 r. dr Adam Guła tworzy zespół teoretyków pracujących nad zagadnieniami zimnej fuzji jądrowej z katalizą mionową.

Prof. Andrzej Oleś zostaje prorektorem do spraw nauki w AGH na kadencję 1981-1984.

W 1982 r. doc. **Barbara Holyńska** zostaje kierownikiem Zakładu Analiz Radiometrycznych.

Prof. Marian Mięśowicz wygłasza wykład inauguracyjny na międzynarodowej konferencji w Bangalore (Indie) poświęconej ciekłym kryształom. Następuje to po 46-ciu latach od ukazania się jego pracy w *Nature*, w której wykazał anizotropię lepkości tych cieczy.

W 1982 r. doc. Bohdan Dziunikowski otrzymuje tytuł profesora nadzwyczajnego.

W 1983 r. doc. Kazimierz Korbel zostaje oddelegowany na dwa lata na Wydział Elektrotechniki, Automatyki i Elektroniki do pełnienia funkcji zastępcy dyrektora do spraw naukowych w Instytucie Elektroniki.

W 1983 r. doc. Karol Krop, kierownik Zakładu Fizyki Ciała Stałego Instytutu Metalurgii na Wydziale Metalurgicznym, otrzymuje tytuł profesora nadzwyczajnego nauk fizycznych.

Istotnym osiągnięciem naukowym w tych latach było odkrycie współistnienia słabego wędrownego ferromagnetyzmu i nadprzewodnictwa. Autorem tego odkrycia, dokonanego w *Imperial College* w Londynie, był dr Andrzej Kołodziejczyk z Zakładu Fizyki Ciała Stałego AGH. Pracę tę cytowano na II Kongresie Nauki Polskiej we Wrocławiu w 1985 r.

Lata 1984-1987

W związku z zaistnieniem możliwości tworzenia samodzielnych rad naukowych w instytutach uczelnianych, w 1984 r. pracownicy Międzyresortowego Instytutu Fizyki i Techniki Jądrowej odchodzą z Rady Wydziału Elektrotechniki, Automatyki i Elektroniki AGH.

W 1984 r. prof. nadzw. Andrzej Oleś otrzymuje tytuł profesora zwyczajnego nauk fizycznych.

W latach 1984-1987 funkcję prorektora do spraw nauczania w AGH pełni doc. Jerzy Niewodniczański. W 1986 r. otrzymuje on tytuł profesora nadzwyczajnego nauk fizycznych.

W 1985 r. ostatnim przewodniczącym Rady Naukowej Międzyresortowego Instytutu Fizyki i Techniki Jądrowej AGH zostaje prof. **Jerzy Minczewski** (1916-1995), były dyrektor Instytutu Badań Jądrowych w Warszawie. Rada ta istniała formalnie do czasu uzyskania przez Instytut praw Wydziału w 1989 r.

Od 1 października 1985 r. doc. **Kazimierz Jeleń** zostaje kierownikiem Samodzielnej Pracowni Dydaktyki Fizyki, a prof. Tadeusz Florkowski ponownie zastępcą dyrektora Międzyresortowego Instytutu Fizyki i Techniki Jądrowej.

W 1986 r. prof. nadzw. Jerzy M. Massalski otrzymuje tytuł profesora zwyczajnego nauk fizycznych.

Zarządzeniem Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia **30 lipca 1987 r.** Międzyresortowy Instytut Fizyki i Techniki Jądrowej w AGH uzyskuje uprawnienia do nadawania stopni naukowych doktora habilitowanego nauk fizycznych w zakresie fizyki (*Monitor Polski 1987, Nr 23, poz. 191*).

Uchwałą Rady Państwa z dnia 14 października 1987 r. prof. Marian Mięśowicz zostaje odznaczony Krzyżem Wielkim Orderu Odrodzenia Polski *za szczególnie wybitne zasługi w dziedzinie rozwoju fizyki jądrowej w Polsce oraz wykształcenie i wychowanie licznego grona pracowników nauki i techniki*. Otrzymuje też tytuł doktora *honoris causa* Uniwersytetu Warszawskiego.

W 1986 r. zespoły fizyków kierowane przez doc. **Edwarda Leję** i doc. **Mieczysława Jachimowskiego** przechodzą z Zakładu Fizyki Ciała Stałego do Instytutu Elektroniki na Wydziale Elektrotechniki, Automatyki i Elektroniki, zgodnie z zarządzeniem władz Uczelni pragnących w ten sposób wzmocnić kadrowo Instytut Elektroniki w AGH.

Dr hab. inż. Kazimierz Różański z Międzyresortowego Instytutu Fizyki i Techniki Jądrowej zostaje oddelegowany na kilka lat do Międzynarodowej Agencji Energii Atomowej w Wiedniu.

1988 r.

Doc. Barbara Hołyńska otrzymuje tytuł profesora nadzwyczajnego nauk chemicznych.

Na dyrektora Międzyresortowego Instytutu Fizyki i Techniki Jądrowej zostaje, po raz pierwszy w tajnym głosowaniu, wybrany prof. **Jerzy Niewodniczański**, a na jego zastępców doc. Kazimierz Jeleń i doc. Andrzej Kreft.

Prof. Andrzej Oleś otrzymuje Nagrodę im. prof. Władysława Taklińskiego, *za wybitne osiągnięcia w dziedzinie dydaktyki*

Prof. nadzw. Kazimierz Przewłocki otrzymuje tytuł profesora zwyczajnego nauk fizycznych.

Większa część Instytutu przenosi się do nowego budynku przy ul. Reymonta 19. W pawilonach C-1 i C-2 pozostają tylko: Zakład Analiz Radiometrycznych, laboratorium radiochemiczne i warsztat mechaniczny.

Dr hab. Stanisław Dubiel z Zakładu Fizyki Ciała Stałego od 1 grudnia 1988 r. przechodzi do Międzyresortowego Instytutu Fizyki i Techniki Jądrowej.

W celu rozszerzenia badań w zakresie technologii elektronowej, prowadzonych w Instytucie Elektroniki na Wydziale Elektrotechniki, Automatyki i Elektroniki AGH, do tego Instytutu przenosi się następny zespół fizyków kierowany przez doc. **Lidię Maksymowicz**.

Doc. Andrzej Maksymowicz z Zakładu Fizyki Ciała Stałego przechodzi do Instytutu Informatyki na Wydziale Elektrotechniki, Automatyki i Elektroniki AGH.

W Zakładzie Fizyki Ciała Stałego wprowadzana jest technologia otrzymywania ultracienkich warstw w ultrawysokiej próżni. Badane są właściwości magnetyczne takich warstw za pomocą spektroskopii mössbauerowskiej elektronów konwersji (CEMS).

1989 r.

10 maja 1989 r. Senat Akademii Górniczo-Hutniczej im. Stanisława Staszica w Krakowie, zgodnie z nowym statutem Uczelni na posiedzeniu nadzwyczajnym, nadaje Międzyresortowemu Instytutowi Fizyki i Techniki Jądrowej prawa wydziału.

W tym samym dniu Rada Naukowa Instytutu postanawia utworzyć dwie nowe specjalności studiów w ramach kierunku PPT, a mianowicie:

- *Fizykę Komputerową,*
- *Energetykę.*

Prowadzenie studiów na specjalności *Fizyka Komputerowa* rozpoczęto w roku akad. 1989/1990, a na specjalności *Energetyka* dopiero w roku następnym.

Dr hab. Stanisław Dubiel organizuje laboratorium spektroskopii mössbauerowskiej w Międzyresortowym Instytucie Fizyki i Techniki Jądrowej.

25 września 1989 r. odbyła się pierwsza inauguracja roku akademickiego w Międzyresortowym Instytucie Fizyki i Techniki Jądrowej na prawach wydziału.

Z inicjatywy prof. Andrzeja Olesia w Akademii Górniczo-Hutniczej im. Stanisława Staszica rozpoczyna działalność Techniczny Uniwersytet Otwarty.

Prof. nadzw. Tadeusz Florkowski otrzymuje tytuł profesora zwyczajnego, a doc. Kazimierz Korbel tytuł profesora nadzwyczajnego nauk technicznych.

23 listopada 1989 r. dyrektor Międzyresortowego Instytutu Fizyki i Techniki Jądrowej prof. Jerzy Niewodniczański oraz dziekan Wydziału Elektrotechniki, Automatyki i Elektroniki doc. Józef Czajkowski zawierają porozumienie w sprawie formalnego przejścia studentów kierunku *Podstawowe Problemy Techniki* (PPT) z Wydziału EAiE do Międzyresortowego Instytutu FiTJ na prawach wydziału.

1990 r.

Zgodnie z art. 26.1 ustawy o szkolnictwie wyższym, z dnia **12 września 1990 r.** (*Dz. Ustaw 1990, Nr 65*), Rada Naukowa Międzyresortowego Instytutu Fizyki i Techniki Jądrowej AGH uzyskuje prawa do wszczynania postępowania o nadawanie tytułu naukowego profesora nauk fizycznych.

Od 1 października 1990 r. doc. Janusz Adamowski i dr Stanisław Bednarek z Zakładu Fizyki Ciała Stałego przechodzą do Międzyresortowego Instytutu Fizyki i Techniki Jądrowej.

19 października 1990 r. odbyło się uroczyste seminarium poświęcone prof. Jerzemu M. Massalskiemu, w związku z jego przejściem na emeryturę.

Doc. Kazimierz Jeleń rezygnuje z kierownictwa Samodzielnej Pracowni Dydaktyki Fizyki w związku z objęciem funkcji zastępcy dyrektora Instytutu. Kierownikiem tej Pracowni zostaje doc. **Andrzej Lenda.**

1991 r.

15 lutego 1991 r. doc. dr hab. Danuta Kisielewska otrzymuje stanowisko profesora nadzwyczajnego AGH, a 27 grudnia tego roku tytuł profesora nauk fizycznych.

Na podstawie uchwały Senatu AGH z dnia **25 czerwca 1991 r.** w Uczelni tej powstaje nowy trzynasty

WYDZIAŁ FIZYKI I TECHNIKI JĄDROWEJ.

Zarządzeniem Nr 12/91 rektora AGH z dnia 3 lipca 1991 r., z dniem **1 września 1991 r.** Zakład Fizyki Ciała Stałego z Wydziału Metalurgicznego zostaje przeniesiony na Wydział Fizyki i Techniki Jądrowej.

W ten sposób większość fizyków zatrudnionych w AGH tworzy odtąd jeden zespół. Poza Wydziałem Fizyki i Techniki Jądrowej pozostaje grupa fizyków w Katedrze Elektroniki na Wydziale Elektrotechniki, Automatyki i Elektroniki oraz nieliczni fizycy rozproszeni po różnych wydziałach AGH.